

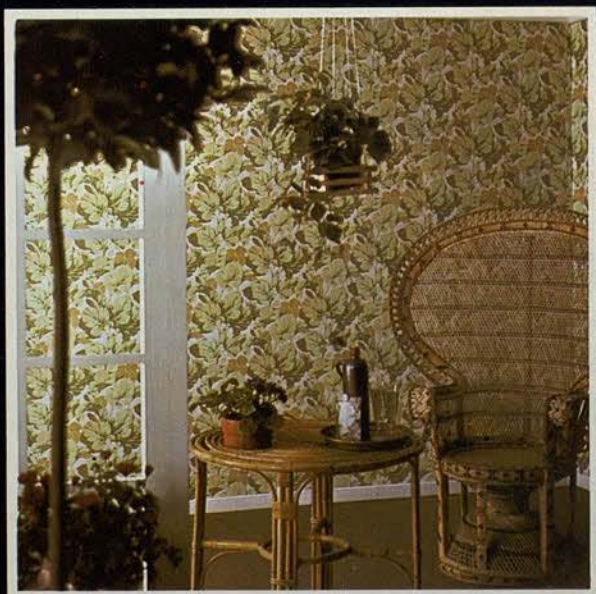
dominus deus sabaoth rex celi et terre pater
dominus deus sabaoth rex celi et terre pater

GUIA MUSICAL

1975-76
21

patris regina uirgine omnia dulcedo et lux nostra salus ad te

EXPO
EXPO

colowall

SARRIO

COMPANIA PAPELERA DE LEIZA, S.A.

Trofeo Internacional de la Industria 1975

FRITZ KREISLER CENTENARI-REVIVAL

El violinista Aaron Rosand és qui, en introduir al programa d'un recent recital unes composicions de Fritz Kreisler, ens ha recordat (amb motiu del centenari del naixement del gran violinista vienès) la seva personalitat com a compositor. En realitat, si els diccionaris no enganyen —i tinc raons convincentes per saber que sovint menteixen— allò que rememorem és el 101 aniversari d'aquella efemèride: Kreisler nasqué el 1875 i morí el 1962.

Aquest cèlebre artista, tingut pel més extraordinari violinista del seu temps i en l'estil del qual coincidien la intuïció tècnica amb una elegància expositiva que crítics i col·legues coincidien a qualificar de «vienesa», fou —a més— compositor.

La transitoria reincorporació en un concert de les peces fonamentals de la creació kreisle-riana m'apar un «revival» a què tan donats estem darrerament; perquè entenc que el «revival» és la re-actualització d'uns valors preterits de mitjana categoria i estimació però riotats d'un accentuat poder evocador. En aquest cas se situa la creació de Kreisler, amb el seu caràcter de música de «brasserie», que no faltava mai com a número conclusiu dels recitals dels violinistes dels anys trenta.

En el dit període no hi havia més que la ràdio com a mitjà de comunicació i el repertori de discos de què disposaven les emissores locals era més aviat limitat; la qual cosa vol dir que en aquest reduït mostrari figuraven repetidament «Caprici vienès», «Schön Ros-

marin», «Liebesfreud», «Tamborí xinès» i «Liebeslied» del famós artista.

Tan freqüent era l'audició d'aquestes peces que —degut al fet que en el meu ambient familiar no es parlava d'altres músics que Bach, Beethoven i Wagner, ni d'altre autor modern que Strauss— vaig arribar a la conclusió que aquest darrer, Strawinsky i Kreisler constituïen la darrera branca de la creació musical. En fi: que amb ells s'acabava la història de la música. Puc afegir que davant del somriure escèptic i burleta dels grans en relació a l'obra d'Strawinsky la meua visió es reduïa; no hi havia altres compositors moderns que Strauss i Kreisler.

La personalitat de Kreisler es projectà també en l'arranjament per a violí i piano d'obres d'autors del barroc i del rococó. Però males llengües asseguruen que pàgines com «Siciliana i rigodó» de Francoeur eren una hàbil i pura invenció del gran violinista.

El temps s'ha encarregat de fer-me canviar d'idea en relació a l'univers de la creació musical i en relació a moltes d'altres coses. El «revival» contingut en el concert al·ludit al començament d'aquestes notes i l'atzarosa audició de qualsevol de les obres anomenades m'inclinen a pensar que allò que sembla efímer (i que potser ho és) porta, a voltes, un potencial d'evocació que ha tingut la força de crear vivències, i que això és el seu valor. En aquest cas cal incloure les banals obretes de Kreisler.

MANUEL VALLS

orfeó català

Els dies 9 i 11 de juny, l'Orfeó Català donarà els habituals «Concerts dedicats als socis». En programa, una breu antologia del repertori més representatiu de la història de la música coral: els madrigalistes del Renaixement —amb primeres audicions d'obres de Sérmisy, Willaert i Lasso— i J. S. Bach («Motet núm. 6 'L'oeu el Senyor'»); polifonia religiosa amb una significativa referència a Pau Casals en el centenari del seu naixement; la reposició d'una de les més inspirades i evocadores obres del mestre Lluís Me Millet —«La Relíquia» sobre text de Joan Alcover—, i de «La mort de l'escolà» de Nicolau; una selecció del cançonero popular —amb harmonitzacions de Lluís Millet, J. Sancho Marraco i Eduard Toldrà— i, com a símbol i afirmació, «El cant de la senyera» de Lluís Millet. A partir del dia 1 de juny els socis de l'Orfeó Català podran canviar —a les taquilles del Palau de la Música Catalana— per localitats numerades les contrasenyes que els han estat enviades.

El Patronat Municipal de Cultura del Masnou ha convocat un concurs local escolar de re-

dacció en llengua catalana la temàtica del qual és «Lluís Millet i la seva obra». El Jurat estarà format per la Junta del Patronat i un representant de l'Orfeó Català; el resultat del Concurs així com el lliurament dels premis atorgats es farà públic en un acte especial que tindrà lloc al començament del Curs escolar 1976-77. El record de Lluís Millet és permanentment viu a la vila on va néixer; materialitzat al llarg dels temps amb diversa forma, té ara una nova manifestació amb aquest Concurs que pretén de fer conèixer als infants la importància d'una de les figures de la Catalunya moderna.

La Secció de Nois i Noies de l'Orfeó Català, dirigida per J. López Esparbé, efectuarà diverses audicions durant aquest mes de maig. Al concert celebrat amb gran èxit el diumenge passat, dia 2, a l'Empar de Sta. Llúcia (Obra Benèfic-Social de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis), seguiran els que tindran lloc a l'Orfeó Atlàntida (en homenatge al 50è aniversari d'aquesta entitat) —dia 16—, Vilarodona —dia 23— i Cardedeu —dia 30.

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

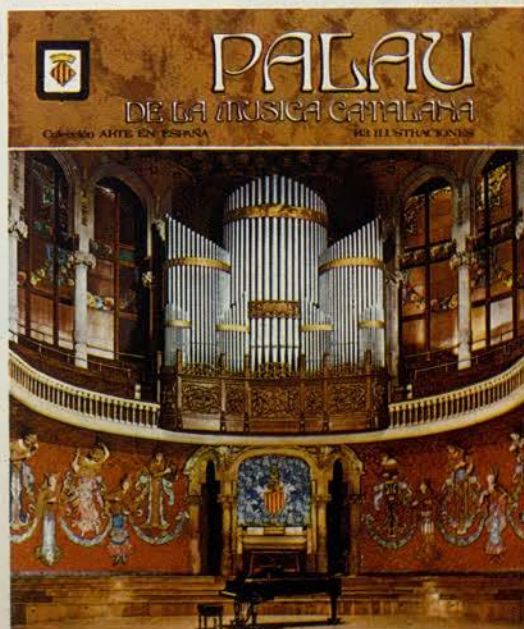
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.

concerts

MÚSICA A MADRID

MAIG

DIA 12

19.30 h. (Institut Francès). Concours de guitarras.

DIA 13

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Atila» de Verdi.

DIA 15

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Atila» de Verdi.

DIA 20

19.30 h. (Teatro Real). Jean-Pierre Rampal, flauta; Robert Veyron-Lacroix, clave. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Mendi-Mendiyan» de Usandizaga.

DIA 22

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Mendi-Mendiyan» de Usandizaga.

DIA 26

21.30 (Teatro de La Zarzuela). «Otelo» de Verdi.

DIA 29

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Otelo» de Verdi.

JUNY

DIA 7

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «L'or del Rhin» de Wagner.

DIA 9

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «L'or del Rhin» de Wagner.

DIA 16

20.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «La Walkyria» de Wagner.

DIA 18

20.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «La Walkyria» de Wagner.

*Nos dimos la mano...
él retuvo la mía
durante unos instantes.*

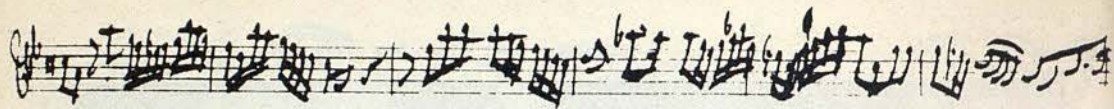
*Pasaron las horas
y no obstante un
agradable perfume
permanecía en mi mano.*

*Fue todo un presagio.
Fue el feliz presagio
de un gran amor...*

ROYALE AMBREE

*la colonia
que gusta
recordar*

LEGRAIN
PARIS

vida musical

TOULOUSE. — Al «Théâtre du Capitole», del 3 al 9 d'octubre, tindrà lloc el XXII Concurs Internacional de Cant, les bases del qual són les següents: 1) Podran participar al certamen els cantants d'ambdós sexes, de qualsevol nacionalitat, més grans de 18 anys i menors de 32. 2) El concurs constarà d'una prova eliminatòria prèvia, una semifinal i una final. 3) En cada prova l'ordre d'actuació es determinarà per sorteig i no podrà ser modificat, excepte en cas de necessitat. 4) Després del sorteig de la prova eliminatòria, el Comitè d'Organització posarà un pianista acompanyant a disposició de cadascun dels candidats, que tindran dret a un assaig abans de cada prova. 5) Les composicions hauran de ser interpretades en la llengua original. 6) El veredict del Jurat serà inapel·lable. 7) A més dels diversos premis en metàl·lic el «Théâtre du Capitole» contractarà els concursants que obtinguin els Primers Grans Premis, per una representació, com a mínim; i tindrà en compte, a més, tots els premiats per a possibles intervencions en representacions d'òperes o celebració de concerts. 8) El programa de les proves es divideix en tres grups: a) Tres fragments pertanyents al gènere cantata o oratori, amb l'obligació que un d'ells sigui francès; b) Sis fragments pertanyents al gènere aria o lied, amb l'obligatorietat que hi hagi una ària francesa i un lied de Schubert o Schumann; c) Sis fragments pertanyents al gènere òpera, òpera-còmica o òpera-bufa. 9) El desenvolupament de les proves queda estructurat de la següent manera: A) La Prova Eliminatòria constarà de l'execució de dos fragments: el primer, escollit pel concursant entre obres del grup a) o b); i el segon, escollit entre obres del

grup c); B) La Prova Semifinal constarà de l'execució de dos fragments escollits pel Jurat entre obres dels grups a), b) i c); C) La Prova Final constarà de l'execució dels fragments escollits pel Jurat entre obres dels grups b) i c); es comptarà amb la col·laboració de l'Orquestra del Théâtre du Capitole. 10) La data límit d'inscripció és el dia 15 de setembre de 1976; juntament amb la sol·licitud s'ha d'enviar un document oficial acreditatiu de l'edat, nacionalitat i domicili del concursant. 11) Els premis a atorgar són: 1er., 10.000 F.; 2on. 5.000 F., 3er. 2.500 F. en les dues categories de veus masculines i femenines. 12) Per a millor informació, els interessats poden adreçar-se a la secretaria del concurs (Théâtre du Capitole, F. 31 000 Toulouse).

BARCELONA. — L'Institut Joan Llongueres organitza un Curs d'Estiu a celebrar del 5 al 17 de juliol, la finalitat del qual és de proporcionar la formació i el perfeccionament als qui es preparen per ensenyar les matèries que inclou l'àrea d'expressió dinàmica. El Curs consta de tres etapes progressives, a la superació de cadascuna de les quals serà lliurat el corresponent certificat d'aptitud i aprofitament. Les matèries a impartir són: EDUCACIO MUSICAL: solfeig (desenvolupament del sentit auditiu i rítmic, notació), rítmica (educació musical pel moviment), audicions (anàlisi, programació), cant (tècnica vocal, direcció, repertori), instruments (percussió, flauta dolça). EDUCACIO DEL MOVIMENT: expressió corporal (educació del gest, ritme), dramatització (dances i jocs rítmics, teatre escolar). Informació completa: Institut Joan Llongueres, Sèneca, 22.

scherzo

JOAN GUINJOAN

Va néixer a Riudoms (Tarragona) el 28 de novembre de 1931. Estudià piano i professorat de Música al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona i posteriorment a l'Ecole Normale de Musique de Paris. Començà la carrera com a pianista; més tard, s'orientà cap a la composició i estudià amb Cristòfor Taltabull i Pierre Wissmer i es diplomà a l'Schola Cantorum de París. També treballà la direcció d'orquestra amb Pendleton. Ha desenrotllat una àmplia carrera com a compositor i director d'orquestra; fundà i dirigeix el Conjunt Diabolus in Musica. També ha realitzat crítica musical, essent fins fa poc titular del Diari de Barcelona. És assessor de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona on ha desenrotllat una important labor didàctica. La música de Guinjoan parteix dels pressupòsits de l'escola trancesa per a assolir —després d'una etapa serial— un llenguatge propi on els elements de factura i la profunditat expressiva tenen un paper preponderant. Autor molt conegut internacionalment, figura entre les principals personalitats de la composició actual a Espanya.

OBRES PRINCIPALS. — A) Orquestra: «Simfonia de la Imperial Tarraco», «Els cinc continents» (ballet), «Suite simfònica d'Els cinc continents», «La rosa dels vents» (amb cor mixt), «Ab origine», «Música per a violoncel i orquestra». B) Orquestra de cambra: «Concert per a piano i orquestra de cambra», «Punts cardinals» (amb cor mixt), «Fragment», «Magma», «Improvisació I», «Acta est fabula» (amb veu solista i recitador). C) Petit conjunt: «Miniatures», «Tríptic per a quintet de vent», «Tres moviments per a piano, clarinet i percussió», «Musique intuitive», «Bitematic», «Variorum». D) Duos: «Escenes d'infants», «Fantasia per a clarinet i piano», «Pentàgon», «Duo per a violoncel i piano», «Retaulle», «Tríptic de Setmana Santa». E) Instruments a solo: «Fantasia en do» (piano), «Chez García Ramos» (piano), «El Pinell de Dalt» (piano), «Scherzo i trio» (piano), «Tres petites peces» (piano), «Cèl.lules 1» (piano), «Cèl.lules 3» (piano), «Tensió-Relax» (percussió).

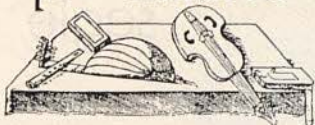
T. M.

BENICASIM. — L'Ajuntament de Benicàsim, organitzador del Certamen Internacional de Guitarra «Francesc Tàrraga», ha publicat les bases que regiran per a la X edició de l'esmentat certamen. Per això disposa: 1) El X Certamen Internacional de Guitarra «Francesc Tàrraga» tindrà lloc a Benicàsim, els dies 17, 18, 19 i 20 d'agost de 1976, dintre dels actes programats per les Festes d'Estiu. 2) Podran prendre-hi part tots els concursants que ho desitgin, sense distincions de nacionalitat, sexe, edat i raça. Queda exclòs el concursant que l'any passat obtingué el primer premi. 3) Les sol·licituds per a poder participar, hauran d'adreçar-se al senyor president de la Comissió Organitzadora del X Certamen Internacional de Guitarra «Francesc Tàrraga». Ajuntament de Benicàsim (Castelló), juntament amb la quantitat de 500 ptes. com a drets d'inscripció. 4) El terme d'admissió de sol·licituds acabarà el dia 5 d'agost de 1976. 5) Els concursants hauran de presentar al Jurat les obres de lliure elecció que interpretin, degudament impreses, si estan editades, o escrites correctament a mà, en cas contrari. 6) El sol fet d'inscriure's indica, tàcitament, la subjecció completa a la lletra i a l'esperit d'aquestes bases. 7) Els concursants que resultin guanyadors dels premis establerts, hauran de recollir personalment els premis; el no acompliment d'aquest punt ocasionarà la pèrdua del premi. 8) Els guanyadors dels premis estan obligats, també, en la sessió de clausura, a interpretar algunes obres escollides entre les del seu repertori i una de Francesc Tàrraga. 9) Els premis que s'estableixen són els següents: Primer, de 125.000 pessetes; segon, de 60.000; tercer, de 30.000; quart, de 15.000; premi a la millor interpretació de l'obra de Francesc Tàrraga, de

25.000 pessetes. 10) La comissió organitzadora indicarà al Jurat el nombre i quantitat dels accésits, que seran lliurats com estímul als concursants més destacats d'entre els que no obtingueren cap dels quatre premis establerts en la base anterior. 11) Els premis seran indivisibles. 12) El premi a la millor interpretació de l'obra de Tàrraga és independent i, per tant, podrà concedir-se, lliurement, a qualsevol concursant que s'ho mereixi, encara que hagi guanyat un dels quatre premis establerts en la base 9. 13) Per optar als premis establerts, tots els concursants hauran de realitzar una prova eliminatòria que consistirà en la interpretació davant del Jurat de l'«Estudi núm. 22» de Napoleon Conste. La Comissió Organitzadora es reserva la facultat de donar a aquesta prova el caràcter de pública o privada. 14) Els qui superin la prova anterior, hauran d'interpretar les composicions següents: A) OBRES OBLIGADES: Preludi, Gavota i Giga de la Suite núm. 3 per a llaüt, de Bach i Homenatge a Debussy, de Falla. B) Una obra de lliure elecció, la duració de la qual no ha d'excedir de deu minuts. C) OBRES DE TÀRREGA: «La Mariposa» (Estudi) i «Minuet en mi major». 15) Totes les actuacions seran públiques i tindran lloc al local que designi la Comissió Organitzadora, previ sorteig públic que realitzarà la mateixa Comissió. 16) Les impugnacions només seran vàlides si la Comissió Organitzadora les rep fins al mateix dia de la celebració de la prova eliminatòria. 17) El Jurat queda facultat per declarar desert qualsevol dels premis establerts. 18) La Comissió Organitzadora és l'única entitat capacitada per a resoldre tot el que no és previst en aquestes bases.

pro musica

PATRONAT PRO MUSICA
XVIII Temporada Musical
Pròxims concerts

ROYAL PHILHARMONIC ORCHESTRA

WITOLD ROWICKI, director

Dijous, 20 de maig de 1976, a les 21 h.

PROGRAMA

WILLIAMSON: Santiago di Espada (obertura). - MOZART: Concert per a piano i orquestra en do menor K 491. - BRAHMS: Simfonia núm. 2

Solista: DIMITRI BASHKIROV, piano

Divendres, 21 de maig de 1976, a les 21 h.

PROGRAMA

TXAIKOWSKY: Eugene Onieguin (Vals i polonesa);
Concert per a violi i orquestra; Simfonia núm. 5

Solista: SILVIA MARCOVICI, violi

I MUSICI

Dilluns, 24 de maig de 1976, a les 21 h.

PROGRAMA

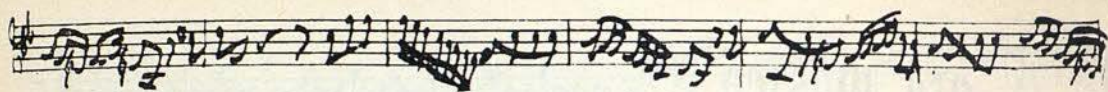
VIVALDI: Concert en si menor, op. 3 núm. 10, per a quatre violins, corda i continu (L'Estro Armonico).—Concert en do menor per a violoncel, corda i continu.—Concert en la menor, per a dos violins, corda i continu P. 28.—Les Quatre Estacions, op. 8

Dimarts, 25 de maig de 1976, a les 21 h.

PROGRAMA

CORELLI: Concerto Grosso en re major, op. 6 núm. 4.—ALBINONI: Concert per a corda en sol menor, op. 10 núm. 4.—VIVALDI: Concert en sol major per a dos violins i dos violoncels.—MENDELSSOHN: Concert en re menor per a violi.—ROSSINI: Sonata en do major núm. 3 per a violi, violoncel i contrabaix.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

segle xx

BARCELONA. — La Caixa Postal d'Estalvis convoca un «Concurs Internacional de Música per a Cobla» en homenatge a Pau Casals en el primer centenari del seu naixement. Les bases són: 1) Poden concorrer a la convocatòria els compositors de qualsevol nacionalitat. 2) Cada concursant podrà presentar una sola obra a cadascuna de les tres seccions que integren la convocatòria. 3) Totes les obres seran rigorosament inèdites i no poden haver estat executades públicament. Les obres per a cobla seran presentades amb la corresponent instrumentació per a cobla d'onze instrumentistes, i una reducció per a piano. 4) Cada obra s'encapçalara amb un títol i un lema, sense indicar el nom del compositor. El títol i el lema figuraran en una plica tancada en l'interior de la qual s'hi consignarà el nom i adreça de l'autor i els vuit primers compassos de l'obra. 5) Les obres participants seran trameses a la Secretaria Tècnica del Concurs (carrer Tuset, 21, 1er., 1.ª, Barcelona-6). 6) La Secretaria Tècnica lliurarà el corresponent rebut de recepció de l'obra. 7) L'admissió de composicions es tancarà el dia 15 d'octubre de 1976. En el cas de tramesa per correu serà vàlida la data que senyala el mata-segells. 8) El veredict del Jurat serà inapel·lable i es farà públic el dia 29 de desembre de 1976, al Saló de Cent de la Casa de la Ciutat de Barcelona. 9) Els autors podran retirar les partitures no premiades dins el termini de tres mesos després de la publicació del veredict, justificant-ne la propietat, a la Secretaria Tècnica del Concurs. 10) Els premis a atorgar són: A)

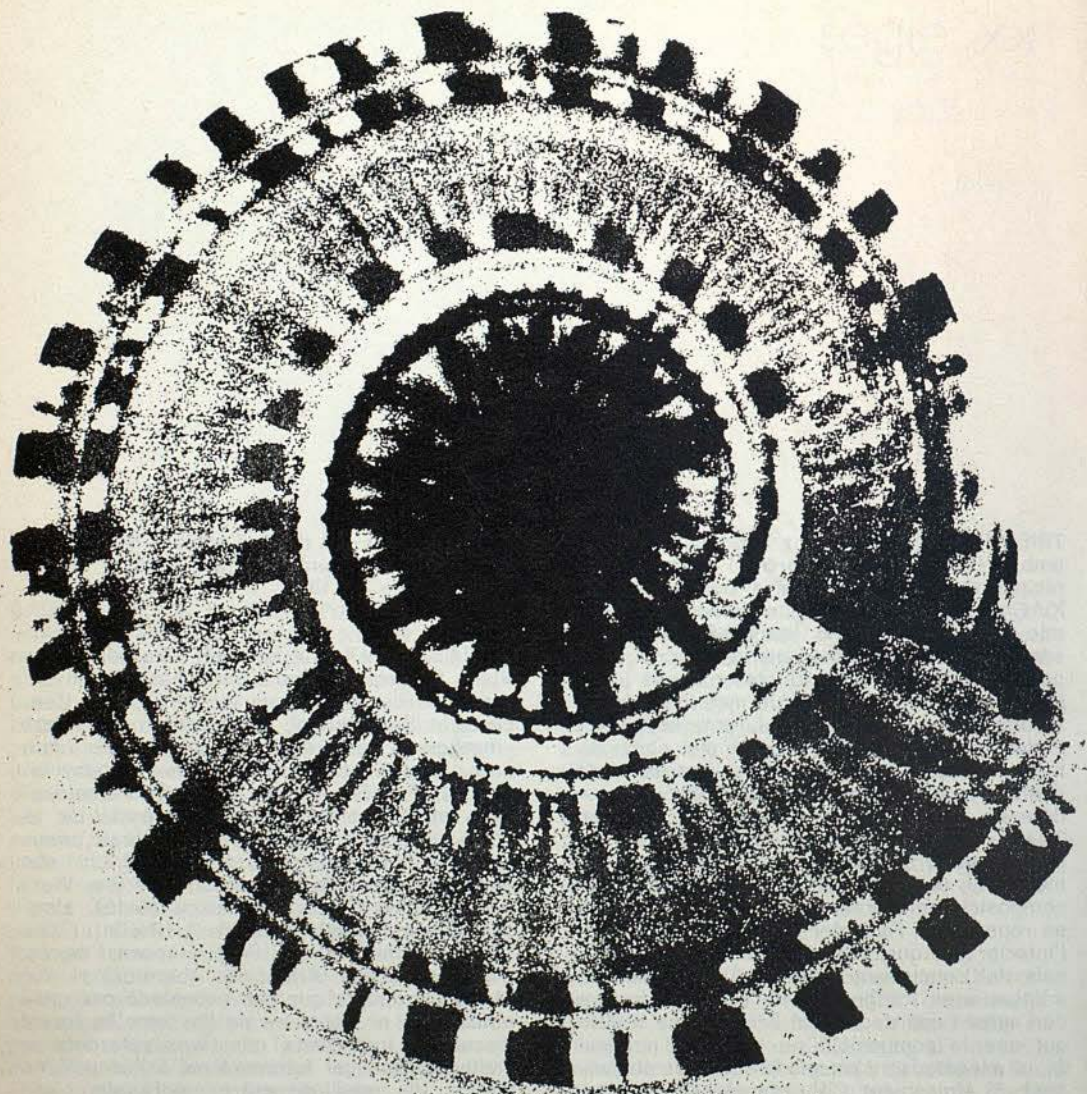
Un Primer Premi de 250.000 ptes. i un Segon Premi de 150.000 ptes. per a una composició lliure per a cobla d'una durada mínima de 8 minuts i màxima de 15 minuts. B) Un Primer Premi de 60.000 ptes., un Segon Premi de 40.000 ptes. i Dos Accésits de 15.000 ptes. cadascun per a una sardana per a cobla. El nombre dels compassos curts estarà comprès entre 20 i 50 i el dels llargs entre 50 i 100. C) Un Primer Premi de 50.000 ptes. i un Segon Premi de 15.000 ptes. per a una sardana coral per a veus d'infants sobre el text original en llengua catalana de Joan Aiaedra.

GOURDON. — Els «Rencontres en Quercy» tindran enguany una pluralitat d'escenaris: Gourdon, Martel, Marminiac, Villefranche du Périgord. Les classes de direcció d'orquestra tindran lloc a Gourdon, sota la direcció de Serge Baudo, director de l'Orquestra de Lyon; obres en estudi: «Concert núm. 5 per a piano i orquestra» de Beethoven, «Simfonia núm. 94» de Haydn, «Simfonia núm. 1» de Mahler, «Prélude à l'après-midi d'un faune» de Debussy. Martel acollirà les classes de cant i interpretació professades per Gerda Hartmann, Bruce Brewer, Jean Darnel i Jean-Claude Hartemann. El Trio Cercle impartirà a Marminiac les sessions dedicades a la percussió i a la música contemporània. I Joan Bernard-Pommier assumirà la responsabilitat de les classes de piano, a Villefranche du Périgord. Informacions: «Bureau du Festival, Allée de la République, 46300 Gourdon».

TRIESTE. — L'Ajuntament —en col·laboració amb el Conservatori G. Tartini i el Teatre Municipal G. Verdi— organitza per a 1976 el XV Concurs Internacional de Composició «Premio Città di Trieste»; les bases principals són: 1) El concurs és reservat a una composició simfònica, amb solistes o sense (però amb exclusió de cors), d'un o més moviments, inèdita i no executada amb anterioritat. 2) Poden participar al certamen els compositors de qualsevol nacionalitat —sense límit d'edat— amb la sola exclusió dels guanyadors en anteriors convocatòries del concurs. 3) Les composicions amb intervenció de solistes hauran de ser presentades obligatòriament amb una reducció per a piano. 4) Cada composició serà presentada amb un lema que es repetirà en l'exterior d'un sobre tancat en l'interior del qual figuraran les dades personals del concursant (estat civil, nacionalitat, adreça, dues fotografies, un breu currículum de l'autor i una declaració firmada que testifiqui que la composició no ha estat publicada, ni executada, ni premiada en altres concursos). 5) Únicament s'obriran els sobres corresponents a les obres que siguin premiades. En cada composició s'haurà d'incloure un full amb el lema de l'obra, indicant l'adreça a la qual ha de ser enviada en el cas de no ser premiada. 6) El concurs és dotat amb únic premi de 3.000.000. de lires, a més de la interpretació de l'obra premiada en el transcurs de la temporada simfònica del Teatre Municipal G. Verdi. 7) El Jurat, el veredict del qual serà inapel·lable, es reserva el dret d'assenyalar altres composicions que jutgi dignes d'esment. 8) Les composicions s'hauran de trobar en poder del secretariat del concurs (Palazzo Municipale, Piazza dell'Unità d'I-

talia, 4) abans del dia 2 d'octubre de 1976. 9) La decisió del jurat es farà pública el dia 25 d'octubre de 1976.

VIENA.— De l'1 al 4 de maig s'ha celebrat a Viena l'assemblea anual de l'«Association Européenne des Directeurs de Bureaux de Concerts et Spectacles», de la qual formen part «managers» i empresaris de concerts dels països d'Europa occidental. Per part espanyola, hi assistí el Sr. Alfonso Sanz, de Barcelona. Hom procedí primerament a l'elecció de la nova Junta Directiva; en resultà elegit president el Sr. Klaus Menzel, de Zúrich; els nous consellers de la Junta són els Srs. Werner i Rainer (París), Moresco (Milà), Hansen (Copenhague), Dra. Mast (Berlín) i Dr. Göhre (Munic). El Sr. Sanz proposà l'ingrés del Sr. Alfonso Aijón de «Ibermúsica» de Madrid, proposta que fou acceptada per unanimitat. En el transcurs de l'assemblea foren discutides importants qüestions referents a l'activitat musical internacional i llur problemàtica, les relacions entre empresaris i artistes de concerts, la defensa dels mutus interessos i l'intercanvi artístic entre els diferents països. Igualment, fou estudiat el tema de la crisi socio-econòmica europea i la greu repercussió que comporta en el món de la música. Com a principal invitat, acudí a l'assemblea el Sr. Jacques Bornoff, Secretari General del Consell Internacional de la Música (C.I.M.), organisme integrat a la UNESCO; s'hi intercanviaren valuoses consultes per a estrènyer les relacions entre ambdós organismes. La pròxima assemblea ha estat fixada per al maig de 1977 a Palma de Mallorca.

VIETA
és
ALTA FIDELITAT

disco-notícia

CARL NIELSEN. — A través del disc —difícilment per altre conducte— ens arriba de tant en tant notícia retardada del compositor danès Carl Nielsen, que, amb Sibelius, és un dels grans simfonistes nòrdics. Ara en una gravació amb obres de música de cambra: Quintet de vent, op. 43; un Andante d'un quartet de corda; «La Mare», per a flauta i «Serenata in vano», per a quintet. Caldria aproximar-nos més a l'obra d'aquest compositor. (DEUTSCHE GRAMMOPHON 25 30 515.)

ELGAR, RECOBRAT. — Un altre compositor, ben allunyat de la nostra àrea musical: Sir Edward Elgar. Eugen Jochum, amb l'Orquestra Simfònica de Londres, ens proposa de retrobar-lo a través d'una de les seves obres més característiques i de més personalitat de la música britànica: les Variacions Enigma, op. 36. Toscanini va establir un paral·lelisme entre aquesta obra i les Variacions sobre un tema de Haydn, de Brahms, en acoplar-les en una gravació. El fenomen ha estat ben explícit per a retrobar-ne les coincidències. Pierre Monteux, ho repetí posteriorment. I ara, Jochum ens proposa, en perfectes condicions, aquest joc contrastat que val la pena d'analitzar. (DEUTSCHE GRAMMOPHON 25 30 586.)

COLLEGIUM AUREUM. — Aquest admirable conjunt germànic s'ha proposat de reconstruir de manera admirable, i a través d'unes versions que intenten d'aproximar-se a les versions originals tot utilitzant instruments d'època, l'obra del barroc. Ens han plagut els dos darrers discs dedicats a Mozart que contenen, l'un, dues Serenates (K. 375 i 388) per a instruments de vent, i la Serenata en si bemoll major, K. 361, anomenada la Gran Partita, l'altre. El resultat és sorprenent i la versió justa i equilibrada. (HARMONIA MUNDI-BASF 37 53073 i 37 93178.)

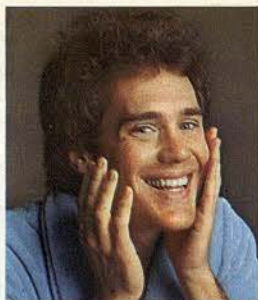
ELS QUARTETS DE DVORAK. — El 1893, en un poblet de Spilville (EE.UU.) Antonin Dvorak escriu un dels seus quartets més descriptius i nostàlgics i que s'emparenten més amb

la Simfonia del Nou Món: el quartet per a corda, op. 96, que ha estat anomenat «americana». L'obra és interpretada pel famós Quartet de Praga en la gravació de DEUTSCHE GRAMMOPHON (25 30 632) on s'hi afegeix un altre dels quartets del compositor txec: el núm. 14, en la bemoll major, op. 105, amb el qual l'autor finalitza les composicions de música pura. Ambdós són una autèntica meravella, interpretat de forma definitiva.

LES GRANS OBRES. — Quatre grans produccions són presentades en una oferta especial per DEUTSCHE GRAMMOPHON. Encara que han estat comentades ja en aquestes pàgines, cal recordar-les, tota vegada que són d'una rara qualitat. Es tracta de «Der Freischütz», de Weber (Carlos Kleiber), «Il barbiere di Siviglia», de Rossini (Claudio Abbado), «El cant de la Terra», de Mahler (Karlajan) i el «Lohengrin», de Wagner (Rafael Kubelik). També ha estat reeditada la gran col·lecció «El món de la Simfonia», en 12 àlbums que comprenen, naturalment, la millor producció dels grans simfonistes: Mozart, Beethoven, Schumann, Bruckner, Schubert, Brahms, Mahler, Haydn, Txaikowsky, Dvorak, Sibelius i Mendelssohn.

I SEMPRE... BACH. — Una nova (i sempre necessària, no cal dir-ho!) versió de la «Passió segons Sant Joan», de J. S. Bach. En són intèrprets l'Orquestra de Cambra d'Stuttgart i solistes de primera fila (Ameling, Hamari, Ellenbeck, Hollweg, Berry i Prey), sota la direcció de Karl Münchinger. (DECCA-SET 590/2.) Es un àlbum de tres discs, que ha de complaure a molts.

FALLA, EVOCAT. — El nom de Falla recobra (però no del tot) el seu prestigi a través del record amb motiu del seu centenari. Joaquín Achúcarro interpreta algunes de les obres pianístiques o arrançades per a piano del compositor andalús, part d'elles pràcticament desconegudes, escrites en la seva joventut. (RCA SRL 1-2359.)

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S.A. Barcelona/Milán/Oslo/París/New York

discos

MAURICIO OHANA: Concierto: Tres Gráficos para guitarra y orquesta. ANTONIO RUIZ PIPO: Tablas para guitarra y orquesta. Narciso Yepes, guitarra. London Symphony Orchestra. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. DEUTSCHE GRAMMOPHON 2530 585.

«Estem davant una Espanya meridional viscuda des de lluny; lírica, greu i brusca en el seu andalusisme substancial; geomètrica i exacta en ocasions, difuminada entre boirades, en d'altres; ferida pel sol del migdia i oculta en les ombres de la nit alternativament.» Les paraules d'Enrique Franco que introdueixen necessàriament a la comprensió del disc poden aplicar-se per un igual als dos compositors presentats. Mauricio Ohana neix a Gibraltar, però se sent, per herència, esperit i sensibilitat, del tot andalusí. La seva carrera, però, es desenrotlla lluny: París. Antonio Ruiz-Pipó, d'altra banda, neix a Granada, és format a Barcelona i reconegut a París. I no són solament aquestes les afinitats entre ambdós compositors. En trobariem d'altres, bàsicament estètiques i formals.

Els «Tres gráficos para guitarra i orquesta» responen a la visió racial d'Ohana, nascuda del folklore autèntic i visceral, i allunyada al mateix temps del folklorisme epidèrmic i manipulatiu. Es a través del cant pur, expressió racial de veu i sentiment, que vesteix aquest diàleg guitarra-orquestra. Altres obres del mateix compositor han incidit sobre el tema, però aquí se'ns mostra directe, entre la filigrana i la simplicitat. Lliure de formalismes, l'obra té una sorprenent agilitat.

Les «Tablas para guitarra y orquesta» estan, malgrat les diferències d'estructura, plantejament i llenguatge, en la mateixa línia. Antonio Ruiz-Pipó no té necessitat de recórrer al tipisme. Però se serveix, talment una veu del poble, de la guitarra d'accents del més pur andalusisme per a replicar a l'orquestra. L'atmosfera, els cants lliures, les continuïtats se succeeixen per a teixir una obra de gran personalitat.

Narciso Yepes s'acobla de manera sensible al llenguatge de cada compositor i n'extreu la més bella sonoritat i de la manera més adient. La versió de Frühbeck amb una orquestra com la Simfònica de Londres és acurada, plenament reeixida.

G. FRESCOBALDI. — Obres per a clavicèmbal i orgue. Gustav Leonhardt, clave i orgue. HARMONIA MUNDI-BASF 37 931 76.

«Qui pugui, que em compregui, ja que jo només em comprenc a mi mateix.» Les paraules són aplicables plenament a la música de Girolamo Frescobaldi (1583-1643), el gran contemporani de Monteverdi. I és que la seva obra (en part per negligència, en part per ignorància, i en part per manca d'un rigorós estudi de redescobriment), no ha estat encara del tot coneguda, i per tant, compresa. Cal advertir que només ho pot ésser a través d'una acurada revisió —iniciada, sortosament, però no del tot aconclerta— que posi al descobert l'essència de la intencionalitat aplicada a una obra de riquíssima originalitat i puresa.

Organista a la basílica de Sant Pere, frec a frec amb els seus famosos contemporanis, les seves publicacions musicals són el resultat d'un corrent estètic que té per centre la Roma artística, els noms dels grans arquitectes i escultors Bernini i Borromini, sense oblidar la personalitat dels mecenes com Borghese o Barberini. Assimila, incorpora i elabora les idees que provenen dels Països Baixos, i no és estrany que la seva primera obra sigui impresa a Brussel·les. Frescobaldi transplanta l'humanisme a la música, amb un resultat que ha deixat empremta.

Les obres per a instruments de tecla foren ja famoses a la seva època. Recentment, han estat exhumades amb rigor fins a retornar-les a la seva pura essència. No és estrany, doncs, que els musicòlegs i els intèrprets més intel·ligents i qualificats hagin prestat atenció a l'obra de Frescobaldi. Aquest és el cas de Gustav Leonhardt, un dels intèrprets i erudits més significatius dels nostres dies. Una part del disc és dedicada a obres per a clave, interpretades amb un instrument de Martin Skowronek, segons un model italià del segle XVII. L'altra, és estructurada amb obres per a orgue en un instrument de Brescia (1630). El resultat no pot ésser indiferent: una veritable delícia per a esperits sensibles, a través de l'art de Leonhardt. — A. S.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
MAIG		
9, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Eugene Istomin, piano. Obres de Blancafort, Beethoven, Dvorak. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
21 h.	Palau	Orquestra de Cambra de Praga. Obres de Martinu, Schubert, Dvorak. (Patronat Pro Música.)
17.30 h.	Liceu	«Le chanteur de Mexico» de F. Lopez (i dia 11).
10, dilluns 21 h.	Palau	Orquestra de Cambra de Praga. Obres de J. C. Bach, Janacek, Mozart. (Patronat Pro Música.)
11, dimarts 19.30 h.	Institut Francès	Trio Bartok. Obres de Milhaud, Guinovart, Poulenc, Bartok.
20 h.	Novomúsica	María Palay, piano. Obres de Bach, Massià, Mompou, Albéniz, Scriabin, Scarlatti, Chopin.
21 h.	Palau	Quartet Cedron. (Club de Vanguardia.)
14, divendres 21.30 h.	Liceu	«Gipsy» de F. Lopez (i dies 16 i 18).
16, diumenge 11.15 h.	Biblioteca de Catalunya	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet i Ibars. Andreu Biosca, violí. Obres de Haendel, Geminiani, Tartini, Dunhill, Boccherini, Solé.
20, dijous 21 h.	Palau	Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Witold Rowicki. Dimitri Bashkirev, piano. Obres de Williamson, Mozart, Brahms. (Patronat Pro Música.)
21, divendres 21 h.	Palau	Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Witold Rowicki. Silvia Marcovici, violí. Obres de Txaikowsky. (Patronat Pro Música.)
23, diumenge 21 h.	Palau	Conservatori Superior Municipal de Música. Concert de clausura del curs 1975/76.
24, dilluns 21 h.	Palau	I Musici. Obres de Vivaldi. (Patronat Pro Música.)
25, dimarts 20 h.	Novomúsica	Francesca Callao, soprano. Mercè Torrents, piano. Obres de M. Torrents.
21 h.	Palau	I Musici. Obres de Corelli, Albinoni, Vivaldi, Mendelssohn, Rossini. (Patronat Pro Música.)
27, dijous 21 h.	Palau	Orquestra Simfònica d'Hamburg. Dir.: Heribert Beißel. Obres de Mozart, Schubert, Brahms. (Associació de Cultura Musical.)

TEMPORADA 1975-76 - 9 maig 1976 - Núm. 21 - Edició de 15.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.^a, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.^a, C - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes

© MMLB - Banco de Bilbao 73B. A.B.E.N.º 916712

El Banco de la Plaza Cataluña

Parfum Madame Rochas

PARIS

